

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobců: **a) B. V., b) J. V.**, proti žalovanému: **Městský úřad Čáslav**, se sídlem nám. Jana Žižky z Trocnova 1, Čáslav, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 44 Ca 20/2006 - 27 ze dne 11. 5. 2006,

takto:

- I. Kasační stížnost žalobce B. V. **se odmítá.**
- II. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně J. V. **se zastavuje.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) se podáním ze dne 1. 2. 2006 domáhali obnovy řízení proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2004, č. j. 44 Ca 30/2003 - 191, jímž byla zamítnuta jejich žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Návrh na obnovu řízení byl pro nepřipustnost usnesením blíže uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí odmítnut. Proti tomuto usnesení stěžovatelé brojí kasační stížností ze dne 22. 5. 2006, jíž odůvodňují represemi ze strany Policie České republiky a zároveň s ohledem na své majetkové poměry žádají o ustanovení zástupce soudem. Krajský soud v Praze shledal, že podmínky pro osvobození od soudních poplatků jsou naplněny jen z části, přiznal každému ze stěžovatelů osvobození od soudních poplatků z jedné poloviny a návrh na ustanovení zástupce soudem zamítl (viz usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2006, č. j. 44 Ca 20/2006 - 59). Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25. 10. 2007, č. j. 6 Ans 12/2006 - 81, kasační stížnost směřující do tohoto usnesení zamítl a řízení o kasační stížnosti stěžovatelky J. V. zastavil.

Kasační stížnost ze dne 22. 5. 2006 proti usnesení uvedenému v záhlaví tohoto rozhodnutí byla podána v zastoupení stěžovatelem sub a) i jménem stěžovatelky sub b). Jelikož stěžovatelka v průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem zemřela, je nutné se zabývat otázkou její způsobilosti být účastníkem řízení. Skutečnost stěžovatelčina úmrtí byla doložena soudním spisem vedeným u Okresního soudu v Kutné Hoře pod sp. zn. 22 D 271/2006, který si zdejší soud vyžádal, jehož součástí je i úmrtí list matričního úřadu Městského úřadu Čáslav, v němž je uvedeno, že J. V. zemřela v Čáslavi, N. M. 348, dne X.

Otázku způsobilosti být účastníkem řízení upravuje zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) v § 33 odst. 2. Způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti, a ten, komu ji zákon přiznává. Tato způsobilost náleží zásadně osobě, která má podle hmotného práva způsobilost mít práva a povinnosti (právní subjektivita). Otázka právní subjektivity je upravena zákonem č. 40/1964 Sb., občanským zákoníkem, konkrétně v § 7, v němž je stanoveno, že způsobilost fyzické osoby mít práva a povinnosti vzniká narozením a zaniká smrtí. Způsobilost být účastníkem řízení tedy na základě výše uvedeného smrtí fyzické osoby zaniká.

Na základě § 64 s. ř. s., není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, se použijí pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení části třetí zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Ztratí-li účastník řízení způsobilost být účastníkem v době po zahájení řízení do jeho pravomocného skončení, posoudí soud podle povahy věci, zda má řízení zastavit, přerušit anebo zda v něm může pokračovat (§ 107 o. s. ř.). Vystává zde nutnost posouzení otázky procesního nástupnictví, tedy zda povaha věci umožňuje v řízení pokračovat nástupcem. Dle § 107 o. s. ř. ztratí-li fyzická osoba způsobilost být účastníkem řízení a umožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, její dědici. V nyní posuzovaném případě Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že povaha věci týkající se předmětu kasačního řízení s případným nástupcem zemřelé účastnice neumožňuje v řízení pokračovat. Předmětem posouzení soudu je totiž přezkum usnesení o odmítnutí návrhu na obnovu řízení proti rozsudku krajského soudu vydaného v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, přičemž návrh na obnovu řízení je v tomto případě dle § 114 odst. 1 s. ř. s. *a contrario*, nepřípustný.

Nejvyšší správní soud proto na základě § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 107 odst. 5 o. s. ř., řízení o kasační stížnosti stěžovatelky J. V. zastavil.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost proti usnesení o osvobození od soudních poplatků z jedné poloviny a zamítnutí ustanovení zástupce soudem byla, jak výše uvedeno, Nejvyšším správním soudem zamítnuta, zdejší soud stěžovatele sub b) písemným přípisem vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení této výzvy soudu doložil plnou moc udělenou zvolenému advokátovi, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2006, č. j. 44 Ca 20/2006 - 27, v opačném případě bude Nejvyšší správní soud nucen kasační stížnost odmítnout. Výzva byla stěžovateli sub b) doručena dne 19. 12. 2007, doposud na tuto výzvu nezareagoval a plnou moc k zastupování své osoby soudu nedoložil.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Ze spisu vyplývá, že tato podmínka nebyla stěžovatelem přes výzvu soudu splněna.

Nedostatek zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než stěžovatelův návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu